

Materialer

Det arbeides vekselvis i grupper og plenum. Det gjøres bruk av følgende materialer:

- Et stort flipp-ark som er delt inn i fire felter som representerer ulike sektorer: Offentlig sektor, næringslivet, ulike organisasjoner, enkeltmennesker. I tillegg til denne inndelingen tegnes det opp en "blink"/målskive med 7 ringer (se foto).
- Post-it lapper, gjerne i ulike farger

Arbeidsform

Deltakerne fordeles i grupper med 5-7 deltakere i hver gruppe. På hvert bord ligger "firefeltsarket" med en overskrift som relaterer seg til det tema man arbeider med.

Gangen i metoden er følgende:

1. Først arbeides det individuelt i gruppene. Hver for seg noterer gruppedeltakerne de aktører de kjenner til og vet om innenfor hver av de fire sektorene, samt et par stikkord om hva den enkelte aktøren kan bidra med. Innspillene skrives inn på gule post it-lapper. Én lapp per innspill og aktør.
2. Etter ca 3-5 minutter presenterer hver deltaker kort sine innspill om ulike aktører og deres mulige bidrag. Lappene settes i kanten av målskiven, ved den aktørgruppe der de hører hjemme.
3. Deretter kan hver deltaker i gruppen nå "stemme" på 4 lapper – 1 innenfor hver av de 4 aktørgruppene. Man kan kun

stemme på to av sine egne lapper. Man stemmer ved å flytte en lapp en ring innover. Det stemmes i betydningen: "Hvem er de vi skal prioritere nå? Hvem er viktigst?"

4. Med utgangspunkt i de lappene som er tette på blinken fører deltakerne en samtale om resultatet av kartleggingen og hvordan den kan følges opp i form av en handlingsplan.
5. Prosessen avsluttes med en kort rapport fra hver gruppe om resultatet av kartleggingen, jamfør punkt 4.
6. Det kan være hensiktsmessig å dokumentere resultatet av prosessen. Den kartlegging som er foretatt kan være brukbar i andre sammenhenger der det kanskje vil være andre aktører man vil prioritere.

Metoden er et bidrag til å kartlegge kunnskapen som finnes blant lokalsamfunnets aktører. Jamfør Nils Aarseth som sier at planlegging krever, *«et produktivt samvirke mellom lokal, uformell kunnskap og vitenskapelig basert metode og teori. Kunnskap for planlegging må likevel finne vegar ut av dette og det er viktig å sjå den uformelle og erfaringsbaserte kunnskapen som ein ressurs i planarbeidet.»*

Fra: «Utfordringer for norsk planlegging. Kunnskap-Bærekraft-Demokrati.» red. Nils Aarseth, Eva Falleth, Torill Nyseth, Ronny Kristiansen. Cappelen Damm. Høyskoleforlaget. 2012

KP, 15.10.2014